

ЛІЦЕЙІСТ

Інформаційний вісник Нововолинського ліцею-інтернату Волинської обласної ради

Школі

Тебе так скоро забере дзвінок,
І аж не віриться, що ці минули роки,
Дитинства легкий вітер і вінок,
Де я ступала у життя найперші кроки.

Іди до інших, але пам'ятай,
Дитинство – це найкращий вік людини.
До мене в гості часом прилітай,
Згадаємо дитячі ті хвилини.

Сльоза впаде, вона не від жалю,
Тому, що жде усіх лише початок.
Бринить у серці тихеє «люблю»,
А ти веди у школу хлопчиків, дівчаток.

Залишимо в минуле лиш на мить,
І усмішка від щастя засяє.
Ця згадка в серці полум'ям горить,
Огнем науки і довіри сяє.

Не віриться, що голосний дзвінок
Для нас востаннє скоро пролунає.
Але в житті це тільки перший крок,
Хай кожен радісно його ступає.

Вероніка Кринична

Сьогодні в номері:

Вибори у ліцеї: чого че-
кати від нової влади?

Ст. 2

Лідери серед нас.

Чи важко ними стати?

Ст. 4

Літературна вітальня.

Ст. 7

Три дні шаленого драй-
ву з Ярославом Дмитрук.

Ст. 8

Привіт із Амери-
ки від Олени Лавренюк.

Ст. 9

Перше вересня

Дзвінкими пташиними голосами, барвистими квітами, запахами сіножаті промайнуло тепле літечко. Всі ці дні ми мріяли про початок нового навчального року. А особливо його чекали ті, хто вперше переступив поріг нашого закладу і поповнили велику та дружну сім'ю «Ліцейного братства».

Перше вересня, перший осінній ранок... Як хочеться вірити, що він даруватиме тільки хороші оцінки за нашу сумлінну працю, роститиме нас справжніми патріотами, громадянами Батьківщини, ім'я якій Україна.

Перше вересня – ніжна, лагідна пісня батьківських сердець. Діти переступають поріг дитинства, зазирають у юність, торкаються зрілості.

Перше вересня – це те віконце у світ знань, що відкрите кожному.

Перше вересня – День знань, чи не найголовніше свято планети. Адже людина без знань – не людина. Тільки знання здатні формувати особистість, затверджувати її в суспільстві і проводити крізь усе життя.

Ліцей – найбільший храм мудрості, який обдаровує не просто знаннями, а загальною обізнаністю у самому житті. Величний і могутній, він широко відкриває нам свої двері, запрошує до світлих класів, де з літа пахне свіжою фарбою і кімнатною зеленню, де панує атмосфера сумлінності і праці, де в кожному куточку ховаються таланти і згодом відкриваються, як пуп'янки пишних троянд.

Перше вересня – перший дзвінок. Сумно згадати, що він кличе нас, одинадцятикласників, в останній навчальний рік. Адже потім ми розійдемося стежками невідомого самостійного життя, до якого готує нас ліцей.

*Для нас ліцей – це лиш вперед дорога,
Країна мудрих вчинків і книжок.
Ліцей – це те, що виховало в серці
Наш перший мужній і сміливий крок.*

Юлія Яручик

парламент інформує**Вибори у ліцеї. Нова влада.**

У нашій країні вже давно обрали президента. Більше того, встигли розвалити коаліцію. Але, не зважаючи на хаос у державі, у нашому ліцеї повна політична стабільність. Нещодавно успішно провели вибори і обрали президента ліцею.

Приблизно за тиждень до голосування кандидати у президенти оприлюднили свою передвиборчу програму. Балотувалися на пост президента чотири кандидати. Двоє з них представники нашого 11-А класу. Це Оксана Бадзюнь та Андрій Вілюк. А також Олександр Куль із 11-Б класу, Іванна Пасічник – учениця 10-В класу. Кожен кандидат представив свою передвиборчу програму на дошках, котрі розмістили на другому поверсі. Оксана Бадзюнь та Іванна Пасічник провели активну агітацію. Їхні листівки висіли на стінах коридорів та при

- Що спонукало вас балотуватися в президенти?

Оксана Бадзюнь:

Я здобуваю тут знання уже четвертий рік. За цей час встигла розгледіти, чого не вистачає або що потрібно змінити в ліцеї для того, аби шкільне життя стало цікавішим, а сам ліцей – престижнішим. Крім того, хотілося спробувати свої сили і набути корисного досвіду, який у майбутньому стане у пригоді.

Олександр Куль:

Причиною мого балотування в президенти було бажання вносити у життя кожного ліцеїста якомога більше корисних коректив, які в майбутньому призвели б до ще більше сприятливого, комфортного проживання та навчання кожного з нас.

Іванна Пасічник:

Балотуватися на пост президента мене спонукало бажання внести зміни на краще до ліцейного життя.

входах. Приємно відзначити, що на відміну від великих державних вождів, наші учні не обіцяли того, чого не змогли б здійснити.

Практично тиждень ліцеїсти думали, за кого можна віддати свій голос. А вже 17 вересня в актовому залі відбулося урочисте голосування. Оксана Бадзюнь, Андрій Вілюк, Олександр Куль та Іванна Пасічник представили себе та свою програму на сцені. Це допомогло виборцям зробити остаточний вибір, після чого ліцеїсти опустили свої бюлетені в прозорі урни. І вже 19 вересня відбулася інавгурація президента. Переміг учень 11-А класу Андрій Вілюк. Він зачитав урочисту присягу. Згодом наш директор Воло-

- Яким чином ви реалізуватимете свою програму на даній вам посаді?

Оксана Бадзюнь:

Напряму роботи президента відрізняється від напряму діяльності керівника «Імппульсу». Я старатимусь виконувати свої обов'язки в науковому товаристві і, у міру можливого, реалізуватиму свою передвиборчу програму.

Олександр Куль:

Прикладу максимум зусиль, щоб реалізувати свою програму, принаймні щодо гуртожитка. Вірю, що з допомогою «начальства», дирекції, ну і, звичайно, вас, ліцеїсти, ми досягнемо мети, реалізуємо все заплановане. Та пам'ятайте, що без участі перелічених вище «гілок суспільства» усі мої старання та намагання будуть марними.

Іванна Пасічник:

Я буду намагатись виконати свою програму, як це дозволить мені посада.

- Які враження залишилися від виборчих змагань?

Оксана Бадзюнь:

Вибори пройшли, залишивши по собі масу різноманітних вражень. Приємно було позмагатись з достойними суперниками. А головне – я відчула потужну підтримку учнів свого 11-А класу. Дякую усім, хто віддав за мене свій голос.

Олександр Куль:

Щиро вдячний всім, хто мене підтримав,

димир Йосипович Гутчинський визнав в Андрієві колегу і, як подарунок, вручив новообраному президенту гроші на придбання карточок поповнення для всіх учнів, що балотувалися в президенти. Вони ж у свою чергу отримали важливі посади. Пасічник Іванна стала заступником старости ліцею. Бадзюнь Оксана – президент наукового товариства «Імппульс». Куль Олександр зайняв посаду старости гуртожитку. Хоча, схоже, що таке рішення не зовсім влаштувала колишнього старосту гуртожитку Бондарчука Олександра. Адже той збирав підписи на підтримку своєї кандидатури. Проте це нічого не змінило. Старостою залишився Куль Олександр.

Вибори закінчились. Ліцеєм "поповзли" різноманітні чутки. Тож цікаво знати: як почувають себе учасники передвиборчих перегонів?

хто віддав за мене свій голос, хто покладав на мене свої надії. Щодо самої виборчої системи, то я відмовлюсь її коментувати.

Іванна Пасічник:

Я рада, що вгамувалася передвиборча лихоманка. А загалом залишилися хороші враження.

- Що побажаєте майбутнім кандидатам у президенти?

Оксана Бадзюнь:

Бажання стати президентом – це вже 50% успіху, а головне – маленька перемога над собою. Найперше побажаю впевненості, завзятості та терпіння. Не здаватися перед будь-якими труднощами і завжди йти вперед.

Олександр Куль:

Перед балотуванням раджу майбутнім кандидатам удосконалити систему виборів, зробити її такою ж «прозорою» як урни, в які ми кидали свої бюлетені. Складіть свої програми більш «технічно», ніж це зробив я... Хто балотуватиметься на пост президента і кого зацікавило, що, власне, я мав на увазі, звертайтеся, я розкрию вам суть цієї поради.

Іванна Пасічник:

Успіху, терпіння та наснаги майбутнім кандидатам у президенти.

Інтерв'ю взяла

Наталія Істоміна

Інтерв'ю з президентом

дирекція інформус

Нещодавно пройшли вибори до нашого ліцейного парламенту і, отримавши більшу кількість голосів, президентом ліцею став учень 11-А класу Андрій Вілюк.

Напевно, багатьом ліцеїстам буде цікаво дізнатися деякі факти з біографії новообраного голови ліцейного парламенту.

Андрій Вілюк народився 8 липня 1992 року в смт. Мар'янівка, що на Горохівщині. До вступу в ліцей навчався в Борошчевській ЗОШ, де брав активну участь у житті школи. В 2006 році закінчив музичну школу. З 2007 року навчається у Нововолинському ліцеї-інтернаті.

- Що для тебе ліцей? Які твої обов'язки на посаді президента цього навчального закладу?

- Ліцей – це школа мудрості, неоцінений скарб, який дає потужний ривок у майбутнє. А обов'язки перед ліцеєм відчують такі ж, які лягають на кожного, хто представляє інтереси певного колективу. Робитиму все можливе, щоб покращити життя ліцеїстів, створити оптимальні умови для ефективного навчання та культурного і корисного відпочинку.

- Де плануєш навчатися і яку професію здобути?

- Здобувши хорошу навчальну базу у стінах ліцею, прагну вступити до Острозької національної академії і опанувати професію юриста.

- Якими якостями, на твою думку, повинен володіти справжній ліцеїст?

- Справжній ліцеїст – це той, хто впевнений в собі та наполегливий у своїх діях, ерудований та освічений у багатьох галузях науки. Вихований, має високі моральні цінності.

- Які питання розглядалися на першому засіданні ліцейного парламенту?

- Відбувся розподіл обов'язків між членами парламенту. Було розглянуто пропозиції щодо проведення урочистої частини до Дня вчителя.

- Твої побажання новоприбулим ліцеїстам.

- Будьте гідними звання ліцеїста, дорожть честю свого ліцею, свого колективу. Будьте принциповими і чесними товаришами, впевнено відстоюйте свою власну думку. А головне – завжди залишайтеся такими, якими ви є.

Ганна Йосипівна Литвинюк

Київський національний універ. ім. Т.Г. Шевченка.....	15
Національний універ. «Києво-Могилянська академія»	2
Київський національний університет харчових технологій....	14
Київський національний авіаційний університет.....	3
Національний технічний універ. України "КПІ".....	5
Київський національний аграрний університет.....	1
Київський університет економіки і права "Крок".....	1
Київський національний транспортний університет.....	1
Київський інститут міжнародної економіки і підприємництва...2	
Київський національний університет мистецтва і культури.....	2
Київський національний у-т архітектури і будівництва.....	1
Київська академія СБУ.....	1
Київський національний медичний у-т ім. Богомольця.....	2
Київський національний лінгвістичний університет.....	3
Київський національний торговельно-економічний у-т.....	2
Київський національний педагогічний у-т ім. Драгоманова....	2
Київська академія муніципального управління.....	1
Київський гуманітарний інститут.....	1
Київський міжнародний Європейський університет.....	1
Київський славістичний університет.....	1
Львівський національний університет ім. І.Франка.....	1
Національний університет "Львівська політехніка".....	5
Львівський національний медичний університет ім. Данила Галицького.....	2
Львівський державний аграрний університет.....	3
Львівський банківський інститут.....	1
Львівський медичний коледж.....	1
Львівський державний інститут ім. В.Чорновола.....	1
Львівський національний університет ветеринарної медицини і біотехнологій ім. Гжицького.....	2
Львівська державна фінансова академія.....	1
Львівський інститут економіки і туризму.....	1
Правничий коледж при ЛНУ ім. І.Франка.....	1
Волинський національний університет ім. Лесі Українки.....	5
Луцький національний технічний університет.....	4
Харківська нац. юридична академія ім. Я.Мудрого.....	1
Тернопільський національний економічний університет.....	3
Польща. Університет інформаційних технологій і менеджменту. Жешув.....	12
Замость. Університет менеджменту і адміністрації.....	1
Хмельницька академія прикордонних військ.....	1
Одеський НУ ім. Мечнікова.....	2
Інститут розвитку людини університету «Україна».....	2
Уманський державний аграрний університет.....	1
Любомльський професійний ліцей.....	1

НТЛ "Імпульс"

Жовтими осінніми листочками упав до ніг ще один навчальний рік. Ліцеїсти з новими силами прийшли до просторих класів, де ще досі пахне свіжою фарбою, а на вікнах по-літньому буяє кімнатна зелень. "Ліцейне братство" поповнилось молодими талантами, елітною молоддю, що володіє потужною базою знань. Саме для них 18 вересня було проведено чергове засідання НТЛ "Імпульс", яке досі становило щось невідоме, загадкове і недосяжне. Однак після розповіді Світлани Василівни Земцової, як про саме товариство, так і про успіхи наших ліцеїстів, учні виявили зацікавлення, а головне – зрозуміли, що досягти успіху зовсім неважко. На засіданні були присутні керівники кафедр різних наук. Залишилось лише вибрати, в якій галузі працювати. Вчителі не залишать без уваги жодної ідеї, пропозиції чи просто бажання проявити себе в тому чи іншому напрямі. Мали слово і одинадцятикласники, що здобули деяку компетентність у конкурсах-захистах наукових робіт, турнірах, олімпіадах. Представники секцій коротенько презентували свої вже захищені роботи, поділилися планами на новий навчальний рік, запропонували свою допомогу усім бажаючим спробувати себе в науці.

Щож, ліцеїсти, залишилось лише працювати. І тоді ваш творчий розвиток та інтелектуальний ріст завжди будуть на висоті. Успіхів вам у всіх починаннях!

Юлія Яручик

Лідери серед нас

«Найкращий керівник – не той, хто сам добре діє і на якому тримається довірена йому справа, а той, хто підготував собі таких помічників і заступників, що навіть за його відсутності справа продовжується з незмінною ефективністю» - подібні фрази ми неодноразово чули на заняттях «Волинської обласної школи молодого лідера», які проходили з 9 по 12 липня у місті Луцьку.

Навчання відбувалося в рамках гранду Президента України, отриманого Ігорем Гузем – депутатом обласної ради, керівником Всеукраїнської громадської «Національної Альянс».

До участі була запрошена талановита й активна молодь районів і міст нашої області у віці від 16 до 25 років.

Команда Нововолинська складалася з десяти молодих людей, серед яких і наші ліцеїсти: Оксана Бадзюнь, Анна Гусева, Андрій Вілюк. На лекціях, що тривали майже весь день, ми розглядали різноманітні питання: європейська та євроатлантична інтеграція, дієвий патріотизм, роль еліти, створення молодіжних організацій. Після вечери усі бажаючі мали змогу відвідати українську дискотеку, чи просто подивитися фільм. А ось потім найцікавіше! Майже до ранку наша команда грала в «Мафію» - інтуїтивно-психологічна гра.

Під час навчання зустрілися з Луцьким міським головою Б. Шибюю та головою Волинської облдержадміністрації М. Романюком. А ще мали змогу ближче познайомитись з древнім містом та його пам'ятками.

Додому ми повернулися повні сил і нових ідей.

Оксана Бадзюнь

На порозі вибору

Осінь. На душі смуток і водночас тривога. Жовті листочки завершують своє існування на сірому асфальті і всією своєю сутністю нагадують про наше дитинство, яке поволі стає невидимкою в сірих буденних клопотах і проблемах. Все частіше прокидаєшся вранці з дивним почуттям дорослості. Хочеться разом з дзвінком першим вибігти зі школи і чимдуж мчатись по місту з надією втекти від самого себе, а потім знову сідати за підручники з розумінням того, що нічого не змінити. Хочеться перевершити увесь світ, хочеться відкрити досі невідоме, хочеться... Усього хочеться, коли ось-ось перед тобою відкриються двері в свідоме доросле життя. Але усе не можна. Життя не завжди виявляє лояльність, не завжди повертається до нас обличчям, а от поставити на роздоріжжя, запропонувати вишукане меню, з якого можна вибрати щось одне, – це перші його вміння і таланти. І що ж тоді робити? Кажуть, дорослим плакати не личить. Та й сльози тут не допоможуть...

Ну ось, знову дозволила собі багато неофіційності в офіційній справі. Думаю, ви пробачите звичайну одинадцятикласницю, що також стоїть чи не перед найважчим вибором у своєму житті. Це буде не лише моє рішення, а й важливий крок в житті батьків, та й люблячим вчителям теж далеко небайдуже. Саме тому 27 вересня у Нововолинському ліцеї-інтернаті Волинської обласної ради відбулася чергова зустріч батьків з представниками вищих навчальних закладів. Про перспективи навчання у Київському національному університеті харчових технологій розповіла Наталія Павлівна Анахова. На всі запитання про Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнології імені Гжицького відповів його проректор Василь Михайлович Гунчак. Валентина Василівна Кихтюк – заступник декана факультету довузівської підготовки, представляла Волинський національний університет імені Лесі Українки. Хороші характеристики отримав Тернопільський національний економічний університет від декана Нововолинського факультету Романа Степановича Чорного. Михайло Олександрович Пахно зацікавив присутніх розповіддю про Нововолинський електромеханічний коледж.

Батьки залишилися задоволені зустріччю, отримали картину і слухну у цей час інформацію. В ліцеїстів також є надчим подумати. Тож від імені усіх батьків та учнів хочу принести слова вдячності директору нашого ліцею Володимирі Йосиповичу Гутчинському, що став ініціатором візиту представників ВНЗ на загальношкільні батьківські збори.

Тепер вибір зробити легше. Надіюсь, у всіх він буде правильним, знайде свій шлях розвитку та вдосконалення, а в майбутньому стане справжнім досягненням кожного.

Клія Яручик

Уроки стають цікавішими

Уже традиційним стало використання комп'ютерних технологій на уроках та виховних годинах Скоцик Людмили Анатоліївни. Прикладом того є чергова презентація на уроці естетики в 11-А класі на тему: «Художній метод як засіб пізнання дійсності. Предмет і функції мистецтва.» Завдяки мультимедійній презентації слайдів ми відкрили для себе шедеври світового мистецтва, дізналися більше про художні напрями у сві-

товій літературі.

Ще одним яскравим прикладом була відео – презентація на виховній годині на тему «Шкідливість алкоголю», підготована нашим класним керівником.

Напевно, кожен із нас багато разів чув розповіді про те, як згубно впливає на організм людини алкоголь. Здавалося б, ми це добре знаємо, а тому вже не звертаємо уваги на подібні попередження. Але цей урок

змусив нас справді замислитися.

Крім збагачення знань в області хімії та анатомії, нам розповіли про майбутнє людей, які вживають алкоголь, на що вони здатні під дією цієї речовини, навели жахливі приклади. Факти говорять самі за себе.

Звичайно ж, такі уроки набагато цікавіші, ніж звичайні. Тож надіюсь вони будуть практикуватися й надалі.

Марина Доманська

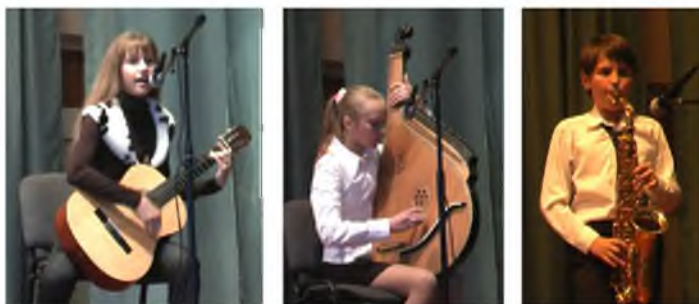
Наші таланти

Ліцей – невичерпне джерело талантів. Підтвердженням цього є концерт «Крок до зірок», що відбувся 26 вересня у приміщенні актового залу.

Цьогорічне свято відзначилось величезною кількістю учасників, які радували всіх своїми піснями, танцями, віршами, грою на музичних інструментах, цікавими сценками.

Програму розпочали юні актори з 9-А класу – Ангеліна Сторонська і Андрій Рибак. Вони інсценізували уривок з п'єси «Ромео та Джульєтта» В. Шекспіра.

Блискаучою грою на фортепіано, бандурі, гітарі та саксофоні підкорили серця багатьох Опекан М., Димарчук Н., Дрючан В., Диня М., Смітюх І., Демчик І., Хандій А.

Чудові вокальні здібності показали Заворотинський А., Сологуб О., Коритко М., Стецюк Т., Мелесик А., Гусєва А. та беззаперечними зірками свята стали Олесь Войтюк та Роман Бортнік, які грали на бас-гітарах, а також подарували публіці власну пісню, що стала хітом.

У номінації «Оригінальний жанр» перше місце посіла Олеся Шакула із своїм віршем «Присвячується мамі».

Веселий настрій присутнім забезпечила постановка «Сватання на Гончарівці» в акторському виконанні учнів 11-Б, а саме: Бондарчука О., Манойло Н., Крикуна В.,

а також сценка «Бабуся», яку ставили учні 11-Г Голуб О., Мазурок О., Собіцька С.

Незважаючи на велику кількість учасників, вечір пролетів дуже швидко, а кожен номер супроводжувався оплесками. Сподіваємось, що в наступному році це традиційне свято буде не менше захоплюючим.

Марія Антонюк

Розкажу про 8-Б

Хочу представити свій 8-Б клас усьому ліцею цією невеличкою заміткою. Уже вдруге таке відчуття, ніби ти знову першокласник. Усі ми тут новенькі та мало знаємо про активне життя ліцеїстів. Навчаємося у ліцеї всього другий місяць, але дружня атмосфера допомогла звикнути до зовсім незнайомих дітей та вчителів, які так нам допомогли.

За цей короткий час наш клас встиг відзначитись деякою активністю. Ковалик Андрій виборов перше місце разом з командою на змаганнях під назвою «Козацький гарт». А на конкурсі «Крок до зірок» нашим однокласникам майже не було рівних. Блискуче із спортивним танцем виступили Юлія Лісовська, Дарія Шевчук, Катерина Короб. Вони зайняли друге місце. Також Владислав Дрючан виборов перше місце, продемонструвавши свій талант грою на саксофоні. Зайняли перші місця Маргарита Димарчук та Олександр Циренніков.

На цьому наш клас не збирається зупинятись, адже ми усі лідери і хочемо досягнути чогось у житті. Ліцей нам у цьому допоможе, прокладе пряму дорогу в життя.

Від усього класу хочу подякувати нашому класному керівнику Оксані Андріївній Гусевій та вихователю Наталії Антонівній Рижик за ту опіку, увагу та допомогу, якою вони наділяли нас у перші дні перебування у ліцеї і наділяють зараз.

Мар'яна Охрим

обдарована дитина...

Наш ліцей багатий на таланти. Одним із таких обдарувань є учень 10-Б класу Скоцик Дмитро. 7 жовтня Діма їздив у Київ для вручення премії за зайняте друге місце у Всеукраїнському літературному конкурсі імені Анатолія Єрмака. Для участі у конкурсі Дмитро написав твір на тему: «Що таке патріотична ідея?». Йому небайдужа доля України і він

висвітлює свої ідеї у цьому творі

Незважаючи на перемогу у літературному конкурсі, Діма захоплюється біологією, бере участь у різноманітних конкурсах, турнірах і займає призові місця, що свідчить про його всебічний розвиток

Ольга Оранська і Юлія Шимчук

Оздоровились і зміцнили знання

Мала академія наук у червні гостинно відчинила двері табору «Креатив» для юних науковців. Учні, котрі навчаються тут, пишуть наукові роботи або ж беруть активну участь у різноманітних конкурсах та олімпіадах, а ще мають змогу відпочити у таборі так званої другої, після рідної школи Альма – матері. Серед них були і наші ліцеїсти: Калістратова Ольга, Яручик Юлія, Вілюк Андрій, Салабай Максим, Троцький Максим та Мойсеюк Олександр. Розмістили табір на території обласного ліцею – інтернату. Жили ми у гуртожитку, а конкурси проходили у навчальному корпусі.

Уже з першого дня табірне життя підхопило нас і помчало дорогою строкатого калейдоскопу вражень та забав. Відпочинок був щент насичений конкурсами, лекціями, екскурсіями і тренінгами з психологом. Вожаті організовували для нас силу – силену конкурсів та забав. Особливо запам'яталося завдання, що вимагало інсценізувати казку або пісню. Казочка у нас виходила неодмінно модернова. Такі завдання дарували багато – багато позитиву та приємних емоцій. Іноді шокували своїх наставників.

Завдяки таким міні – виставам краще пізнавали один одного та себе. І що найголовніше – це допомагало здружитися, щоразу поповнювати коло вірних друзів.

Важливу роль у «табірному суспільстві»

відігравали вожаті і директор табору. Вони ставилися до нас дуже гуманно і толерантно. На які б «подвиги» нас не штовхала нестримна енергія, у взаєминах не з'явилось жодної холодної нотки.

Поруч із розвагами, викладачі Волинського національного університету читали цікаві лекції. Ми дізналися чимало нового з геології, ботаніки, української мови та літератури. Таким чином, приємний відпочинок поєднувався з корисним навчанням.

Організовувались також цікаві та змістовні екскурсії. Зокрема у замок Любарта, по старому місту Луцька. А якось поїхали за маршрутом Дубно – Кременець – Почаїв. Спочатку відвідали фортецю у Дубно, потім побачили руїни Кременецького замку, прибули на святі місця Почаївської Лаври.

Мене особливо найбільше вразили уламки замку в Кременці. Хоч на горі були одні лише руїни, та в уяві поставав замок. Не зіпсовані реставрацією стіни створювали особливу атмосферу. У минулому тут була резиденція легендарної королеви Бони. Лише згадка про цю постать будить неабиякі думки.

Час біг швидко. Думаю, торкнувшись минулого, у серці кожного залишилися різнокольорові спогади, які, немов намисто, нанизались у пам'ять.

Істоміна Наталія

Знову чуємо дзвінок

Ось і проминув дев'ятий клас, другий рік навчання у ліцеї. Швидко пролетіли хвиливання під час здачі екзаменів, довгоочікувані літні канікули. Хоч і були вони для нас короткими, та подарували багато приємних несподіванок, масу вражень. Однак наш відпочинок перебивала підготовка до вступних екзаменів в 10-А клас. Такі знайомі обличчя, але уже на рік доросліші. Багато новеньких, за якими цікаво спостерігати, за їхніми неслівливими кроками та переживаннями. В цей момент ми згадуємо себе у перші дні перебування тут. Але ми з радістю прийняли їх до ліцейної родини і допомогли пристосуватись до дорослішого життя.

У колі друзів ділимося своїми враженнями від відпочинку. Цікаво було дізнатися про закордонні подорожі деяких учнів. Багато хто побував на морях, та все ж знайшлися ті, що не забули про гордість Волині – Світязь.

Надіємося, що завжди будемо такими ж веселими та повними сил, як на початку нового навчального року.

Людмила Лобойко та

Анна Кісарімова

Солодкі поцілунки взаємного кохання,
Гіркі слова я випила до дна.
Не буде в нас ні сліз, ані прощання,
Я просто зникну в сутінках одна.

Заплаче небо, я лиш усміхнуся,
І серце втримає останню вже сльозу.
Піду у безвість, знову повернуся,
Уб'ю кохання – полюблю грозу.

Я не заплачу за тобою знову,
В свої кайдани мене сум скував,
І тільки спогад про німу розмову
І серце, й душу тихо звеселяв.

«Я буду сильна», - гордо прошептала,
Любов, мов яд, та я переживу.
Що серцю не накажеш, я не знала.
Тепер надію в темряві ловлю.

Солодкі поцілунки взаємного кохання,
Гіркі слова я випила до дна.
Не буде в нас ні сліз, ані прощання,
Я просто зникну в сутінках одна.

Мар'яна Галян

Сумно... В душі якась порожнеча.
Кохання... Але ж воно невічне.
Від долі безглузда втеча,
Вона в нас лише пересічна.

Тихі сльози тримаю я ревно,
Та у них тільки туга й печаль,
Ми не будемо разом, напевно,
В моїм серці оселиться жаль.

У очах вічні краплі надії.
Теплий дощ у вікно стукотить.
Не здійсняться уже мої мрії.
Як без тебе, скажи, далі жить?

Мар'яна Галян

Осінній силует Дощу

Надворі накрапав холодний осінній дощ, який, з надією не впасти на землю, ховався у її руському волоссі. Байдужі сірі очі дівчини дивилися у безвість. Перед нею не було нічого... Тільки тьма. Вона просто йшла, не знаючи куди, не знаючи для чого. Дорогу їй встеляло важке від вологи жовто-багряне листя каштанів.

У голові дівчини всі думки змішалися, хоча, вони були однаковими...

З бажанням побачити його, вона ступала крок за кроком, сама не розуміючи куди. Її тягнула якась сила. Ні, не «якась сила», це було кохання, яке не дало їй загинути, перетворитися на просту непомітну тінь. Дівчина, на відміну від інших, змогла подолати осінь і йшла, точніше, пливла до нього. Доля чомусь не наділила його взаємністю, тому її серце, при попаданні туди сліз, розірветься, адже воно повне любові...

Надворі накрапав холодний осінній дощ, який, з надією не впасти на землю, ховався у його руському волоссі. Закохані сірі очі хлопця зі сльозою надії дивилися на її порожнє серце, тобто те, що від нього залишилося...

Виною цього стала осінь.

Мар'яна Галян

Літературна сторінка

Літо

Моя яскрава зірка в небесах
Погасла, а бажання не збулось.
І начебто шукаючи той прах
Іти, іти, щоби знайти когось.

Та годі вже звичайними сльозами
Вмивати й так вже мокрий світ,
Життя писати в жанрі драми
І чорним фарбувати цвіт.

Звичайно, осінь розправляє крила,
А з неба знову цей потік води,
І відчаєм, і смутком все покрила.
Мій ангел-літо не повернеться сюди.

Отак і жити в мріях і бажаннях,
Підробка-посмішка не діє на усіх,
Втішатись: «Перше грудня – не зарання»
Холодний мокрий випав перший сніг.

А вранці бігти, не втрачаючи ні миті,
Бо думаєш, що двері в світ відкрито.
Знайти лиш лист, написаний графіті:
«Люблю. Цілую. Повернуся. Літо.»

Юлія Яручик

Осінь

І я тобі не дорікаю,
Як й сотні інших на зе...
Така робота твоя, знаю,
Губити мрії у імлі.

Приходиш ти, щоби сказати,
Що прокидатися пора.
І світ реальності шукати,
Який з собою привела.

Листками тихо засипаєш
Все, що було, а, може, й ні.
На цілий рік ти забираєш
Жаркі й гарячі літні дні.

Туманним килимом покрила
Всі ночі теплі й вечори,
А багатьом зламала крила
Й вони попадали згори.

Готова я усе збагнути.
Бери, що хоч – мені не жаль,
Але умова – повернути,
Собі ж лиши мою печаль.

Юлія Яручик

Не сльози то мої
Течуть гарячими струмками,
Це лише краплі дощові
Летять над сірими дахами.

Осінній вечір дивиться з вікно,
А я сама сиджу в кімнаті.
Погасла свічна вже давко,
А думи бродять по кутках у хаті.

Так несподівано прийшов,
Запав мені у душу,
Ти ключ від серденька мого знайшов,
Але відкритися чомусь не можу.

Я заблукала серед хащів почуттів,
Не знаю, що мені робити,
Адже не маю декілька життів,
А без очей твоїх не можу жити.

Оксана Бадзюнь

Три дні шаленого Драйву

Три дні незабутніх вражень, яскравих пригод, нових знайомств, якісної української музики, три безсонних ночі у колі друзів – це і багато іншого ми віднайшли на найстарішому в Україні рок-фестивалі «Тарас Бульба». А відбувся він із 18 по 20 липня у місті Дубно, що на Рівненщині.

Наш святковий настрій не зіпсувало навіть те, що Дубно зустріло усіх дощем. Тому швиденько розпакувавши свої речі у наметовому містечку, ми з друзями рушили до сцени, де вже розпочався концерт. Незважаючи на дощ, який із кожною хвилиною все сильнішав, на площі з'явилось все більше поціновувачів української альтернативної музики. Здавалося, що Дубно на три дні перетворилося на місто неформалів – панки, готи, рокери, емо – кого там тільки не було.

Ніхто не переймався через примху природи, адже кожен прийшов підтримати свого улюбленця. А музиканти в свою чергу віддавались на «повну». Після закінчення конкурсної програми хто пішов відпочивати, а хто продовжив свято в «Альті». Найяскравішими учасниками

першого конкурсного дня були гурти «Серцевий напад», «Гапочка» та львівське «Полинове поле».

Наступного ранку озброївшись хорощим настроєм і фотоапаратами, ми пішли «штурмувати» Дубенський замок. Сонячна погода, півторагодинні мандри територією замку і солодка вата зарядили нас позитивом на весь день. А ввечері розпочалося головне – львівський гурт «Анна» дав потужний, драйвовий годинний виступ, де представив свій новий альбом.

Недільним ранком нас розбудили радісні крики львівських фанів – «Полинове поле» отримало Гран-прі. Перше місце було за гуртом «ЕТС» із міста Суми, другими були «Гапочка» (Київ), а третю премію отримав луцький «Slap». Спеціальною відзнакою нагородили рівненську групу «Мій батько п'є» за пропаганду здорового способу життя. Ввечері розпочався гала-концерт, на якому разом із переможцями виступили гості фестивалю: Серго Чоптурія, Сергій Шишкін, гурти «Ніагара», «Кожному своє», «Спалені вітрила» та інші. А на завершення на сцену

вийшов Олег Скрипка та гурт «Воплі Відоплясова». Щоб побачити гала-концерт та святковий салют на площі зібралось більше 30 тисяч чоловік.

Фестиваль залишив по собі купу позитивних емоцій і яскравих вражень. Із нетерпінням чекаю наступного літа, адже переконана, що «Тарас Бульба – 2009» буде таким же чудовим і класним.

Ярослава Дмитрук

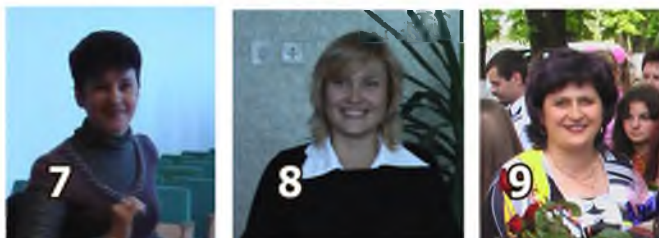
Увага! Увага! Увага!

Редакція газети «Ліцеїст» розпочинає проведення конкурсу на найкращу посмішку.

Впродовж року на сторінках газети публікуватимуться фото усміхнених облич. Усі бажаючі проголосувати можуть звертатися до головних редакторів.

Результати будуть оголошені у кожному наступному номері.

P.S. Усім, хто хоче взяти участь у конкурсі, потрібно принести своє фото у редакцію.

Бурштинова ностальгія

Золотими краплями додолу полетіло жовте листя. Воно, наче коштовні бурштини своєї господині Осені, встелило вже холодну землю. Під його тихий шелест галаслива юрба школярів помчала до школи. Осіннє повітря запахло жоржинами і димом багать. Але для мене ця осінь пахне ностальгією.

Вже, чомусь, не так весело і радісно простувати до школи першого вересня. Мабуть, тому, що до свідомості, як кішка шкребеться усвідомлення того, що це початок кінця. Хочеться закрити очі, а відкрити їх у середніх класах, таким чином викравши у Часу проміжок вже прожитих шкільних років. Боляче усвідомлювати, що цей рік – останній подарунок чарівного світу дитинства. Мабуть, у серці кожного одинадятикласника поселилась тривога, котра згодом вибухне шквалом сліз та плаксивих емоцій. У пам'яті залишились роки, коли так хотілося вирватися з дитинства і помчати у світ свободи. Це бажання давно минулося. Зараз хочеться затримати Час, міцно його схопити і не відпускати.

Холодні краплі дощу змивають Час. Ще трохи – і випаде сніг, який закружляє у зимовому вальсі разом із хвилинами, годинами, днями і ночами. На останній дзвінок Час опаде разом із зв'язаними пелюстками святкових букетів. Тоді він схопить наші шкільні роки, зрадливо усміхнеться і помчить у даль, залишивши лише спогади і фотографії.

Істоміної Наталії

Ненавиджу осінь... вона завжди приходиться непомітно. Здавалося, ще вчора я купалася у ніжних променях сонця, танцювала під теплим літнім дощем, дихала на повні груди і раділа кожному новому дню, ще вчора я жила... А сьогодні... Сьогодні пронизливий вітер вривається в душу і роздирає на шматки моє самотнє серце. Сьогодні дощ холодний, а небо сіре і важке. Тиша навкруги... У лабіринті осені, закутаній туманом, не знаходжу стежки в літо. Доведеться залишитися тут.

День пролетить швидко, а за ним буде ніч – довга, холодна... Саме вночі до мене приходиться самотність. Відверта. Мстива. Безжална...

Осінь у природі. Осінь у житті. Осінь приходиться у жовтні, самотність – уночі? А коли ж приходиться щастя?

Ярослава Дмитрук

Привіт із Америки

Олена Лавренюк — учениця 11-А класу.

Минулий навчальний рік провела в США. Ми попросили її поділитися своїми враженнями.

- Що ти можеш сказати про FLEX, який подарував чудову змогу побувати в Америці?

- На конкурс FLEX я поїхала за компанію з Настею Кравченко. Спочатку для мене всі конкурси були як цікаві ігри. Але коли вже виграла третій тур, зрозуміла, що це все було серйозно.

- Якою була твоя американська сім'я?

- Я жила з мамою, татом, двома братиками та сестричкою. Вони дуже дружні. Я себе почувала як рідна дитина. Мій День народження вони влаштували в Disneyland-і в Каліфорнії.

- Твої перші враження від США.

- Люди там дуже привітні, завжди готові прийти на допомогу, постійно посміхаються.

2007/09/16 16:00

Природа Канзасу схожа на українську.

- Що найбільше сподобалося чи вразило?

- Мені дуже-дуже сподобалася група підтримки і те, що в школі всі займаються якимось видом спорту. Також дуже сподобалося свято Halloween і підготовка до нього. Шкільна вистава, тиждень Homecoming (це коли у школу приходять кожний день в різній одежі: в понеділок усі вдягаються в стилі 70-х, у вівторок—в новорічні костюми, в середу—костюми ковбоїв).

- Навчання в США і навчання в Україні. Чи велика між ними різниця?

- Способи здобуття освіти в США і Україні різняться між собою. В американській школі в мене було всього сім предметів, які вивчала кожен день(!). Система в Сполучених штатах не гірше, не краще, просто інше.

2007/12/15 00:59

- Що ти робила у вільний від уроків час?

- Я займалася п'ятьма видами танців: джаз, хіп-хоп, балет, pointe-балет, брейк, брала участь у шкільній виставі. Займалася легкою атлетикою. А також була в групі підтримки (їздила з командами нашої школи з регбі, баскетболу і вільної боротьби по різних містах, ходила з друзями в басейн, кінотеатр, їздили на екскурсії...).

- Цікаві чи кумедні випадки, які траплялися з тобою.

- Таких випадків зі мною справді було дуже багато. Я з прийомною мамою їздила в Селайну на російський балет «Лускунчик». Після нього ми відправилися до готелю, виявилось, що в нас не було шампуню, тому прийшлося їхати в магазин. Там я почула, як хтось розмовляє російською. Я навмисно почала голосно говорити до Келі по-російськи. Двоє молодих чоловіків підійшли і запитали звідки я і представилися солістами балету «Лускунчик». В мене відібрало мову і з переляку почала говорити до них англійською, намагаючись пояснити, що 20хв. тому прийшла з того балету. Але вони зовсім нічого не розуміли.

Келлі сказала, щоб я нарешті перейшла на їхню мову і обізвала мене «клушою» (це я їй навчила). Всі разом почали сміятися.

- Англійська, яку вивчаємо ми і розмовна в США відрізняються? Чим?

- Звичайно, вимова в Америці дуже відрізняється від тої, що я вивчала тут. Мені сподобалося вчити мову в США.

- Твої плани на майбутнє.

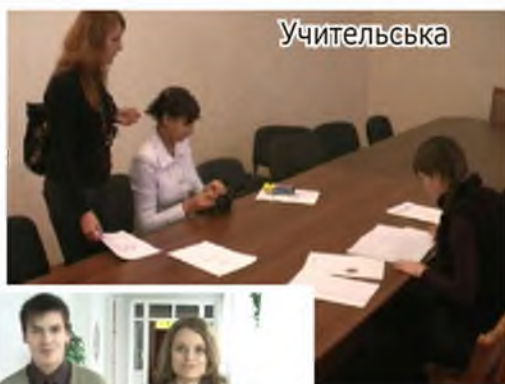
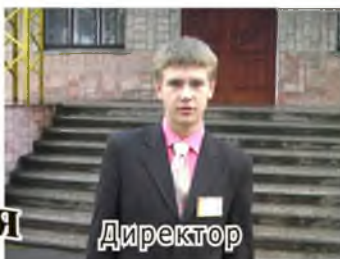
- В який саме університет вступати ще не визначилася, а свою майбутню професію хочу пов'язати з англійською мовою.

- Олено, щиро дякую за відверту розмову. Думаю, читачам було цікаво дізнатися про життя та навчання в США.

Інтерв'ю взяла

Оксана Бадзюнь

Кажуть, поганий той солдат, який не мріє стати генералом. Але ці слова стосуються не тільки армії. Мабуть, кожен учень хоча б раз у житті мріяв опинитись на місці вчителя. На щастя, чи то, на жаль, нам випала така можливість. На один день одинадцятикласники відчували на собі всі складнощі вчительської професії.

Традиційно, щороку в ліцеї проводиться День самоврядування. Цього дня у вчителів заслужений вихідний, а старшокласники випробовують себе і своє терпіння на посаді викладачів.

Суботнім ранком вчителі – одинадцятикласники зібрались в учительській, що знаходилась у конференц – залі. Поки чекали директора, місце якого зайняв Президент ліцею - Вілюк Андрій, одні обговорювали методи проведення уроків, інші розглядали класні журнали, а дехто трішки хвилювався. Після вітальних слів директора і побажань терпіння і успіхів у цій нелегкій справі, ми відправились на уроки. А заступники директора, та й він сам, ходили по кабінетах та цікавились як їхні підлегли виконують свої обов'язки.

Особисто мені випала нагода вчити історії 10-Г клас. Не дивлячись на побоювання, клас виявився на диво хорошим. 35 хвилин пролетіли так швидко, що і не зчулися. Та завдяки чемним і працьовитим учням, ми не тільки опрацювали нову тему, а ще й встигли поспілкуватись і пожартувати.

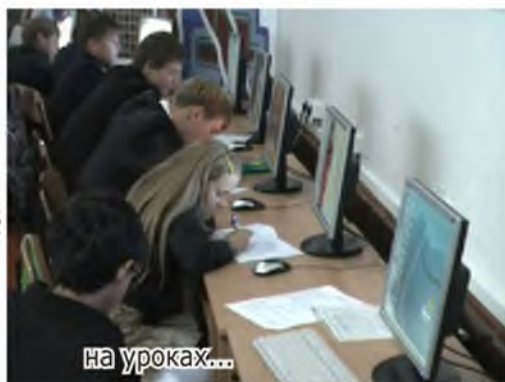
На перервах в учительській було гамірно: всі ділились враженнями від уроків. Хтось нарікав на неслухняних дітей, інші, навпаки, хвалили не лише окремих учнів, а й цілі класи.

Загалом, День самоврядування залишив по собі приємні враження. Але не лише у вчителів, бо ліцеїстам також було дуже цікаво співпрацювати з старшокласниками та набиратися у них досвіду, адже зовсім скоро і вони промінюють учнівські парти на вчительські столи.

Наприкінці цього напруженого дня, підбиваючи підсумки проведеної роботи, виконуючі обов'язки вчителів розповідали про все, що їм сподобалось та що ні. Усі погодились, що цей день самоврядування пройшов ще цікавіше та організованіше за попередній. Я переконана, що і вчителі, і їх дублери, та й усі наші ліцеїсти залишились задоволеними, і кожен з нетерпінням чекає, коли знову влада опиниться у надійних руках старшокласників.

І на сам кінець, велике вам спасибі, учителі, за терпіння, нарешті і ми зрозуміли, яка нелегка, але цікава у вас професія. І можливо, хтось – таки надумає пов'язати з нею своє майбутнє, адже завдяки дню самоврядування багато учнів відкрили у собі прихований педагогічний талант.

Ярослава Дмитрук

Кросворд «Веселий м'яч»

Спробуй за фрагментами знімків здогадатися, який вид спорту зображено. Напроти кожного малюночка запиши відповідь.

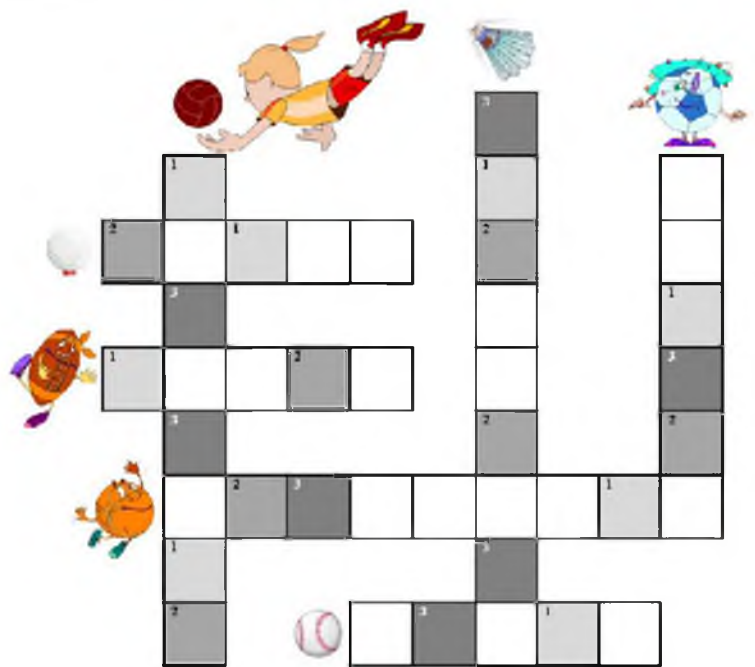
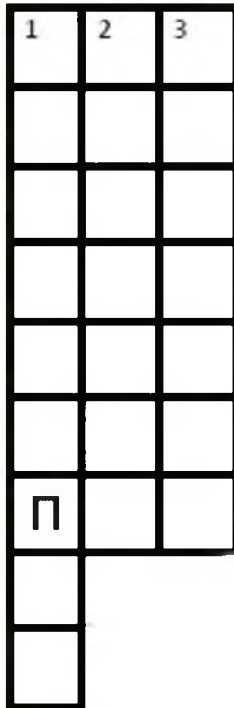
В наш час існує дуже багато різних видів м'ячів. І більшість із них виникло зовсім незвичним способом. Наприклад, сучасний воланчик спочатку був звичайним яблуком з увіткнутим у нього гусячим пір'ям.

М'яч із гуми «прискакав» із Центральної Америки. Місцеві індіанці виготовляли його зі смоли дерев. В Європу його привіз Христофор Колумб.

Форму сучасного футбольного м'яча сконструював архітектор Ричард Бакмінстер. І хотів він придумати зовсім не м'яч, а новий спосіб будівництва будівель. В результаті отримали конструкцію з 20 шестикутників і 12 п'ятикутників, яку сьогодні знає будь-який футбольний вболівальник.

До речі, чи знаєте ви, де і коли було пошито самий великий футбольний м'яч? Шкірою, з якої його виготовили, можна було накрити 70 шкільних парт. І було це в Словенії в 2002 році. А найвідоміший волейбольний м'яч, «знятий» у фільмі «Ізгой», було продано (уявіть собі) за 18 400\$.

А ось компанія Adidas в 2005 році розробила перший «розумний» футбольний м'яч. Він за допомогою електронного чіпа, буде сам повідомляти суддям про те, що його забили у ворота.

Випиши в три пронумеровані стовпчики букви з відповідними однаковими цифрами і потім склади з них назви видів спорту. Бажаємо удачі!!

До речі, чи знаєте ви, де і коли було пошито самий великий футбольний м'яч?

Вільна хвилинка

Пізнай себе за кольором очей

Американські психологи, вивчивши колір очей понад 10-ти тисяч осіб, стверджують, що люди, у яких очі:

Темно-блакитні – наполегливі, мають схильність до сентиментальності, легко піддаються настрою та довго пам'ятають образи.

Темно-сірі – вперті та сміливі, завжди домагаються свого, бувають запальні, злопам'ятні.

Світло-карі – сором'язливі, мрійливі, важко переживають завдану образу; працьовиті, на них можна покластися.

Сині – егоїсти, легко піддаються поривам, правдиві, зарозумілі.

Темно-карі – веселі та дотепні, товариські, легко закохуються, але не дуже постійні.

Сірі й зелені – наділені сильною волею, рішуче йдуть до своєї мети, постійні, бувають жорстокі і незговірливі.

На засіданні НТЛ "Імпульс"

Хто сховався за тінню?

про спорт...

Вітаємо

**Олімпійський тиждень
у лицеї**

Традиційно в першій половині вересня в Україні проводиться широкомасштабна спортивна акція – Олімпійський тиждень. Одним із обов'язкових елементів даного заходу є Олімпійський урок, який відбувся і в лицеї.

Ідеали, покладені в основу Олімпійських ігор Стародавньої Греції, дуже важливі для людства. Вони зробили олімпійський рух благородним і популярним явищем, що охоплює всі континенти й країни, які перетворили олімпійський спорт у свято миру, дружби і прогресу, гармонії тіла й духу, величч розуму та справедливості.

З нагоди святкування Дня фізичної культури та спорту провелися змагання з футболу, піонер-болу («Веселий м'яч»).

А на урочистій лінійці, що відбулася в спортивному залі, за активну участь у спортивно-масовій роботі лицею і містангородили грамотами таких учнів:

1. Шумську Ю.	19. Олексюк В.
2. Стецюк Т.	20. Мазурок О.
3. Войтюка О.	21. Абрамчук М.
4. Бондарчука О.	22. Нащоцьку З.
5. Кицю В.	23. Гнатюка П.
6. Дмитраш М.	24. Гоздецького Д.
7. Сусюка Д.	25. Кісіль В.
8. Куля О.	26. Дячишину О.
9. Бутенка С.	27. Хом'ячук К.
10. Адамчук О.	28. Лавренюк О.
11. Салабая М.	29. Кісарімову А.
12. Тофан І.	30. Мотику Н.
13. Давидюк К.	31. Штик Т.
14. Воробія Р.	32. Свись І.
15. Семенка І.	33. Шелестовську І.
16. Вознюка С.	34. Лівошук Н.
17. Кмін О.	35. Панасюк К.
18. Сарапіна О.	36. Кицю Б.

Оксана Бадзюнь

**Команду юних біологів
за зайняте III місце
у обласному турнірі у складі:**
Куль Олександра,
Скоцика Дмитра,
Грисюк Ірини,
Оранської Ольги,
Тишка Олександра.

**Команду юних фізиків
за зайняте III місце
у обласному турнірі у складі:**
Зварича Миколи,
Мойсеюка Олександра,
Троцького Максима,
Сусюка Дмитра,
Гуліти Анни.

**Команду юних хіміків
за зайняте III місце
у обласному турнірі у складі:**
Пахолюка Ірогя,
Ворони Юрія,
Зварича Миколи,
Шевчука Олександра,
Грисюк Ірини.

**Команду юних географів
за зайняте II місце
у обласному турнірі у складі:**
Мартинюка Тараса,
Троцького Максима,
Пахолюка Ігора,
Масечко Наталії,
Дудика Віктора

**Команду юних правознавців
за зайняте II місце
у обласному турнірі у складі:**
Вілюка Андрія,
Бик Оксани,
Мов'яки Мар'яни,
Антонюк Марії,
Гулюка Євгена

Бик Оксану
за зайняте I місце
в індивідуальному рейтингу
в обласному турнірі
юних правознавців.

Пахолюка Ігора
за зайняте III місце
в індивідуальному рейтингу
в обласному турнірі
юних географів.

Зварича Миколу
за зайняте III місце
в індивідуальному рейтингу
в обласному турнірі
юних фізиків.

**Зварич Микола та Пахолюк Ігор
були учасниками
Всеукраїнського турніру
юних хіміків.**

**Зварича Миколу
запрошено до участі
у Всеукраїнському
турнірі юних фізиків.**

Інформаційний вісник набрано і зверстано на лицейному видавничому комплексі
Головний редактор *Надія Демчишина* Технічний редактор *Лілія Шустік*
Учнівські редактори *Оксана Бадзюнь, Істоміна Наталія*
Набір та верстка *Юлія Яручик*

Редакція не завжди поділяє погляди авторів публікацій

Засновник Нововолинський ліцей-інтернат Волинської обласної ради
ЛИЦЕЇСТ інформаційний вісник
Свідоцтво - серія ВЛ №158 від 23.12.1999 р.
Наклад 600 Ціна договірна

Віддруковано у друкарні ППФ "Мінотавр" м.Нововолинськ,
вул. Грушевського, 19, тел.(03344)24658,
свідоцтво ДК № 1278 від 18.03.2003 р. зам. №

Наша адреса:

Волинь, м.Нововолинськ,
вул. Пирогова, 1,
Нововолинський ліцей-інтернат
Волинської обласної ради
тел. (03344) 36772, 49062
licey@eltech.com.ua